

, zamieszkały: w

.....
Wnioskodawca (Pełna nazwa firmy / nazwisko, imię)

Adres siedziby / adres zamieszkania*

.....j.w.....
Adres do korespondencji ¹⁾

PESEL*

NIP

REGON*   - Nie dotyczy

PKD   - Nie dotyczy

Status wnioskodawcy:
podatnik

BURMISTRZ GMINY I MIASTA PISZ
ul. Gizewiusza 5
12-200 Pisz

WNIOSEK

o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Przedmiotem wniosku jest:

- zaistniały stan faktyczny
- przepis prawa podatkowego ²⁾

Art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2002 r. nr 200 poz. 1682 ze zm.).

Opłata od wniosku została uiszczona gotówką
Kserokopia dowodu uiszczenia opłaty – dołączona do wniosku

**WYCZERPUJĄCE PRZEDSTAWIENIE ZAISTNIAŁEGO STANU FAKTYCZNEGO
(STANÓW FAKTYCZNYCH), ZDARZENIA PRZYSZŁEGO
(ZDARZEŃ PRZYSZŁYCH):**

W dniu _____ zawarłem przedwstępną, warunkową umowę sprzedaży jednostek pochłaniania. Zgodnie z jej treścią będąc właścicielem nieruchomości stanowiącej działki o numerach ewidencyjnych: _____) o obszarze _____ ha (_____ '1), powierzchnia zalesienia _____ ha (dwa hektary dwa tysiące sześćset metrów kwadratowych), położonej w _____ w gminie _____ powiecie _____ województwie Warmińsko-Mazurskim, dla której Sąd Rejonowy w Pisz Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze _____, , działki nr _____ o obszarze _____ ha (_____ sześćset metrów kwadratowych), powierzchnia zalesienia _____ ha (_____ położonej w _____ w gminie _____, powiecie _____, województwie Warmińsko-Mazurskim, dla której Sąd Rejonowy w _____ Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze _____, zobowiązałem się sprzedać Spółce pod firmą „_____” Sp. z o.o. z siedzibą w _____ w stanie wolnym od wszelkich obciążeń oraz praw i rozliczeń osób trzecich wyłączne prawo do rozporządzania Jednostkami Pochłaniania CO₂ uzyskanymi ze ściółki i drzew rosnących na terenie działki. Sprzedaż dotyczyła czterdziestoletniego okresu wyłącznego prawa do rozporządzania Jednostkami Pochłaniania CO₂ uzyskanymi ze ściółki i drzew rosnących na terenie nieruchomości. Nabywca zaś wyłączne prawo do rozporządzania Jednostkami Pochłaniania CO₂ uzyskanymi ze ściółki i drzew rosnących na terenie nieruchomości za powyższą cenę zobowiązał się kupić. Przez Jednostki Pochłaniania CO₂ rozumie się dla potrzeb umowy ilość dwutlenku węgla (CO₂) którą będzie w stanie zaabsorbować ściółka oraz drzewa rosnące na nieruchomościach w okresie czterdziestu lat, przyjmując że jedna jednostka pochłaniania CO₂ odpowiada jednej tonie dwutlenku węgla. Strony zobowiązały się zawrzeć umowę przyrzeczoną w terminie do dnia _____ pod warunkiem uzyskania certyfikacji bądź sprzedaży jednostek pochłaniania CO₂ ze ściółki i drzew rosnących na terenie nieruchomości.

W dniu _____ zawarty został aneks do ww. umowy – nie zmieniający jednak istoty świadczenia.

PYTANIE:

Czy cena sprzedaży jednostek pochłaniania CO₂ jest przychodem z gospodarki leśnej i podlega opodatkowaniu podatkiem leśnym?

WŁASNE STANOWISKO W SPRAWIE OCENY PRAWNEJ ZAISTNIAŁEGO STANU FAKTYCZNEGO LUB ZDARZENIA PRZYSZŁEGO:

Jednostki pochłaniania są pożytkiem cywilnym wynikającym z prowadzonej gospodarki leśnej. Zgodnie z art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2009 r. nr 130 poz. 1070 ze zm.) „ilekroć w ustawie jest mowa o: jednostce pochłaniania - rozumie się przez to jeden megagram (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂) pochłonięty w wyniku:

- a) działalności człowieka mającej na celu zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) przez gleby użytkowane rolniczo,
- b) zmian sposobów użytkowania gruntów rolnych lub leśnych, w tym w zakresie zalesiania, ponownego zalesiania i wylesiania,
- c) prowadzonej gospodarki leśnej”.

Pkt 2 powołanego przepisu pod pojęciem „gospodarki leśnej” rozumie „działalność w zakresie zarządzania, ochrony i zagospodarowywania lasu, utrzymywania i powiększania zasobów i upraw leśnych oraz pozyskiwania, z wyjątkiem skupu, drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia i owoców runa leśnego”.

Z powyższych regulacji wynika, że jednostki pochłaniania są pożytkami cywilnymi z majątku nieruchomego (gruntów leśnych). Jak stanowi art. 55 § 1 Kodeksu cywilnego: „Uprawnionemu do pobierania pożytków przypadają pożytki naturalne, które zostały odłączone od rzeczy w czasie trwania jego uprawnienia, a pożytki cywilne - w stosunku do czasu trwania tego uprawnienia”. Bezpośrednia realizacja (uzyskanie) pożytku następuje w wyniku sprzedaży jednostki pochłaniania. Prawo do zbywania jednostek pochłaniania wynika z przepisów powołanej powyżej ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (art. 1 ust. 1 pkt 5, art. 13 ust. 2 pkt 4, art. 17-21). Uzyskanie ceny sprzedaży jednostek pochłaniania CO₂ jest ponadto zgodne z art. 140 Kodeksu cywilnego. Stanowi on, że „W granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-

gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą”.

Uzyskana cena ze sprzedaży jednostek pochłaniania jest bezpośrednim następstwem własności gruntu leśnego i prowadzenia na nim gospodarki leśnej. Wynika to z powołanej powyżej definicji jednostki pochłaniania, która powstaje w wyniku „prowadzonej gospodarki leśnej”. Jednostka pochłaniania to pojęcie (instytucja prawna), które oddaje zdolność danej powierzchni leśnej o określonych parametrach do redukcji (pochłaniania) CO₂. Jednostka pochłaniania jest zatem swoistą znormatywowaną informacją o zdolności redukcyjnej CO₂. Emitenci CO₂ – realizując obowiązki jakie nakładają na nich przepisy w sprawie emisji gazów cieplarnianych – obowiązani są równoważyć emisję CO₂ zapewniając utrzymanie obszarów leśnych zapewniających redukcję CO₂ na poziomie odpowiadającym emisji. Emitenci CO₂ mają obowiązek zapewnić istnienie obszaru leśnego redukującego prowadzoną przez nich emisję CO₂, przy czym nie jest istotne, czy mają jakikolwiek udział w tworzeniu powierzchni leśnej, w tym nie muszą mieć również tytułu prawnego do tej powierzchni. Kupując jednostki pochłaniania CO₂ wspierają gospodarkę leśną prowadzoną przez Skarb Państwa jak i prywatnych właścicieli lasów. Pojęcie i funkcja jednostki pochłaniania CO₂ są zatem szczególnego rodzaju i wynika z nich, iż same jednostki pochłaniania są dla właściciela lasu pochodną posiadania lasu, z tym, że nie mają materialnego wymiaru. W sensie prawnym nie powinny być jednak traktowane odmiennie od produkcji materialnej związanej z posiadaniem lasu, są one bowiem wynikiem tej samej działalności leśnej. Definicja gospodarki leśnej w rozumieniu ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. jest tożsama z przedmiotem opodatkowania podatkiem leśnym. Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2002 r. nr 200 poz. 1682 ze zm.): „Opodatkowaniu podatkiem leśnym podlegają określone w ustawie lasy, z wyjątkiem lasów zajętych na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna.

Lasem w rozumieniu ustawy są grunty leśne sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako lasy.

Za działalność leśną, w rozumieniu ustawy, uważa się działalność właścicieli, posiadaczy lub zarządców lasów w zakresie urządzania, ochrony i zagospodarowania lasu, utrzymywania i powiększania zasobów i upraw leśnych, gospodarowania zwierzyną, pozyskiwania - z wyjątkiem skupu - drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia, zwierzyny oraz płodów runa leśnego, a także sprzedaż tych produktów w stanie nieprzerobionym”.

Definicja dla potrzeb podatku leśnego jest nawet szersza – gdyż dla potrzeb powstania jednostek pochłaniania CO₂ nie jest istotna gospodarka zwierzyną leśną. Pozostałe elementy definicji w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. są wręcz powieleniem definicji zawartej w przepisach ustawy podatkowej.

Tożsamość definicji działalności leśnej i uznanie, że taka sama aktywność jest źródłem powstania jednostek pochłaniania CO₂ oraz opodatkowania podatkiem leśnym – prowadzi do konkluzji, że dochody z działalności leśnej w rozumieniu ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. są opodatkowane podatkiem leśnym.

Podatkiem leśnym podlegają opodatkowaniu „lasy”. Skoro przedmiotem opodatkowania są „lasy zajęte na wykonywanie działalności leśnej”, oznacza to, że uzyskiwanie pożytków (naturalnych, prawa, cywilnych) z prowadzenia gospodarki leśnej jest objęte podatkiem leśnym. Jednostki pochłaniania (jako wartość pochłoniętego CO₂) są bowiem naturalną konsekwencją „urządzania, ochrony i zagospodarowania lasu”.

Ponadto zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. nr 45 poz. 435 ze zm.) definiuje „gospodarkę leśną”, jako „działalność leśną w zakresie urządzania, ochrony i zagospodarowania lasu, utrzymania i powiększania zasobów i upraw leśnych, gospodarowania zwierzyną, pozyskiwania - z wyjątkiem skupu - drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia, zwierzyny oraz płodów runa leśnego, a także sprzedaż tych produktów oraz realizację pozaprodukcyjnych funkcji lasu”. Wskazuje to, że gospodarką leśną jest również inna, określana zasadami prawa i nauki, funkcja lasu – w tym funkcja w zakresie pochłaniania CO₂ - mierzalna dla celów gospodarczych i ekologicznych poprzez przyjęcie i stosowanie pojęcia jednostek pochłaniania. Funkcja taka, mieszcząc się w definicji gospodarki leśnej, generuje dochody opodatkowane podatkiem leśnym.

Funkcje ekologiczne prowadzenia gospodarki leśnej potwierdza zawarta w ustawie o lasach definicja „trwale zrównoważonej gospodarki leśnej” będąca „działalnością zmierzającą do ukształtowania struktury lasów i ich wykorzystania w sposób i tempie zapewniającym trwałe zachowanie ich bogactwa biologicznego, wysokiej produktywności oraz potencjału regeneracyjnego, żywotności i zdolności do wypełniania, teraz i w przyszłości, wszystkich ważnych ochronnych, gospodarczych i socjalnych funkcji na poziomie lokalnym, narodowym i globalnym, bez szkody dla innych ekosystemów”. Cele te odpowiadają m.in. korzyściom w postaci pochłaniania przez lasy dwutlenku węgla.

W praktyce skarbowej podnosi się szerokie rozumienie przedmiotu opodatkowania podatkiem leśnym lub rolnym (a analogicznej konstrukcji prawnej).

W interpretacji z dnia 12 kwietnia 2010 r. (ILPB3/423-90/10-5/DS.) Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu stwierdził, że Odniesiono się do wniosku, w którym wnioskodawca przedstawił następujące stanowisko: „(...) dopłaty bezpośrednie stanowią przychody z działalności rolniczej w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ponieważ mają ścisły związek z działalnością rolniczą prowadzoną w gospodarstwie rolnym i tym samym wpływają na przychody z działalności rolniczej. W ocenie Wnioskodawcy, na potrzeby ustalenia struktury udziału przychodów z działalności rolniczej w przychodach ogółem należy brać pod uwagę wartość otrzymanych w danym roku podatkowym dopłat. (...)”. Organ uznał prawidłowość stanowiska wnioskodawcy stwierdzając, że: „W związku z tym, że w świetle art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przychodami są m.in. otrzymane pieniądze, w ocenie tut. Organu, przedmiotowe przychody z tytułu dopłat bezpośrednich i płatności cukrowej stanowią przychód z tego źródła. Do dopłat bezpośrednich i płatności cukrowej, będzie miała zastosowanie zasada kasowego momentu powstania przychodu, wobec czego przychód z tego tytułu powstanie w dacie faktycznego otrzymania środków pieniężnych. Wobec powyższego, w celu ustalenia procentowego wskaźnika udziału przychodów z działalności rolniczej do przychodów uzyskanych ze wszystkich źródeł należy uwzględnić otrzymane w roku podatkowym dopłaty bezpośrednie oraz płatność cukrową”.

A zatem Izba Skarbowa stwierdziła, że dopłaty (subwencje, inne wynagrodzenia) chociaż nie są przychodem ze sprzedaży wytworzonych produktów rolnych, ale są pochodną posiadania gospodarstwa i prowadzenia działalności rolnej – są przychodem z działalności rolnej. Analogiczna zasada powinna mieć zastosowanie w omawianym przypadku podatku leśnego. Również podstawą prawną uzyskania należności są przepisy prawa (ustanawiające i dopuszczające obrót jednostkami pochłaniania). Podstawą faktyczną i prawną jest jednak prowadzenie działalności leśnej.

W informacji o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego z dnia 21 grudnia 2004 r. (US-24/2170/423/7/2004) Pierwszy Urząd Skarbowy w Radomiu stwierdził, że „Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Spółka z o.o. wiosną 2004r. założyła plantację wierzby energetycznej. Obecnie dokonuje cięcia roślin i zamierza dokonać sprzedaży uzyskanego surowca. Część surowca zostanie sprzedana na sadzonki, a część jako surowiec na biomase energetyczną. Wszystkie koszty są księgowane i wykazywane w deklaracjach CIT-2 jako

związane z działalnością gospodarczą opodatkowaną na zasadach ogólnych. Z powyższego wynika, że przychody (dochody) z uprawy wierzby energetycznej są przychodami z działalności rolniczej, o której mowa w art.2 ust.2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. (Dz. U. z 2000r. Nr 54, poz.654 ze zm.) i zgodnie z art.2 ust.1 pkt.1 tejże ustawy nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych. Nie ma więc do nich zastosowania ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych w tym również w zakresie kosztów. Może natomiast mieć zastosowanie ustawa o podatku rolnym”.

A zatem sprzedaż materiału energetycznego, wykraczająca poza klasyczne rozumienie gospodarki rolnej, również jako pożytek z posiadania gruntu rolnego została poddana podatkowi rolnemu. Taką samą tezę należy odnieść również do podatku leśnego.

W świetle powyższych argumentów należy uznać, że dochód ze sprzedaży jednostek pochłaniania CO2 podlega opodatkowaniu podatkiem leśnym.

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 233 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Oświadczam, że zapoznałem(łam) się z treścią art. 233 § 1 Kodeksu karnego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Pisz, dnia .....

Imię i nazwisko wnioskodawcy lub
osoby upoważnionej ³⁾

Podpis wnioskodawcy lub
osoby upoważnionej

* niepotrzebne skreślić

¹ Należy wypełnić tylko wówczas, gdy adres do korespondencji jest inny niż adres siedziby / adres zamieszkania.

² Należy wskazać oznaczenie przepisów prawa wraz z nazwą aktu prawnego do każdego zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, bez przytaczania treści przepisów.

³ W przypadku, gdy z wnioskiem występuje osoba upoważniona należy dołączyć pełnomocnictwo lub inny dokument, z którego wynika prawo do występowania w imieniu wnioskodawcy z wnioskiem o interpretację przepisów prawa podatkowego wraz z dowodem uiszczenia należnej opłaty skarbowej.

Pisz, 17.11.2010 r.

.....
.....
.....
.....

L.dz. /10

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego.

Burmistrz Pisz na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, 14c, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) w związku z art. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. Nr 200, poz. 1682 z późn. zm.)

postanawia

- uznać stanowisko strony za nieprawidłowe, stwierdzając, że dochód ze sprzedaży jednostek pochłaniania CO₂ nie podlega opodatkowaniu podatkiem leśnym.

W dniu 12.10.2010 r. do tut. organu podatkowego wpłynął wniosek Pana ... zam. ...., o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Pan ... zawarł przedwstępną warunkową umowę sprzedaży jednostek pochłaniania. Zgodnie z jej treścią będąc właścicielem nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr .... położoną w .... oraz działkę nr .... położoną w .... zobowiązał się sprzedać Spółce pod nazwą „.....” Sp. z o.o. z siedzibą w .... wyłączne prawo do rozporządzania jednostkami pochłaniania CO₂ uzyskiwanymi ze ściółki i drzew rosnących na terenie działek. Sprzedaż dotyczyła czterdziestoletniego okresu wyłącznego prawa do rozporządzania jednostkami pochłaniania CO₂ uzyskiwanymi ze ściółki i drzew rosnących na terenie nieruchomości. Przez jednostki pochłaniania CO₂ rozumie się dla potrzeb ww. umowy ilość dwutlenku węgla (CO₂), którą będzie w stanie zaabsorbować ściółka oraz drzewa rosnące na nieruchomości w okresie czterdziestu lat, przyjmując, że jedna jednostka pochłaniania CO₂ odpowiada jednej tonie dwutlenku węgla.

Zdaniem strony, uzyskana cena ze sprzedaży jednostek pochłaniania jest bezpośrednim następstwem własności gruntu leśnego i prowadzenia na nim gospodarki leśnej. Definicja gospodarki leśnej w rozumieniu ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz.U. Nr 130, poz. 1070 z późn. zm.) jest tożsama z przedmiotem opodatkowania podatkiem leśnym. Tożsamość definicji działalności leśnej i uznanie, że taka sama aktywność jest źródłem powstania jednostek pochłaniania CO₂ oraz opodatkowania podatkiem leśnym – prowadzi do konkluzji, że dochody z działalności leśnej w rozumieniu ww. ustawy są opodatkowane podatkiem leśnym. Funkcja lasu w zakresie pochłaniania CO₂ generuje dochody opodatkowane podatkiem leśnym. Pan ..... powołał się na pismo Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z dnia 12 kwietnia 2010 r. nr ILPB3/423-90/10-5/DS. w sprawie uznania dopłat bezpośrednich za przychody z działalności rolniczej w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz na pismo Pierwszego Urzędu Skarbowego w Radomiu z dnia 21 grudnia 2004 r. nr US-24/2170/423/7/2004 w sprawie uznania iż przychody z upraw wierzby energetycznej są przychodami z działalności rolniczej i nie ma do nich zastosowania ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych, może mieć natomiast zastosowanie ustawa o podatku

rolnym. Zdaniem strony sprzedaż materiału energetycznego wykraczająca poza klasyczne rozumienie gospodarki leśnej jako pożytek z posiadania gruntu rolnego została poddana podatkowi rolnemu. Taka samą tezę należy odnieść do podatku leśnego. W świetle powyższych argumentów należy uznać że dochód ze sprzedaży jednostek pochłaniania CO₂ podlega opodatkowaniu podatkiem leśnym.

Po rozpatrzeniu wniosku Burmistrz Pisz zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. Nr 200, poz.1682 z późn.zm.) opodatkowaniu podatkiem leśnym podlegają określone w ustawie **lasy**, z wyjątkiem lasów zajętych na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna. Lasem w rozumieniu ustawy są **grunty** leśne sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako lasy.

Za działalność leśną, w rozumieniu ww. ustawy, uważa się działalność właścicieli, posiadaczy lub zarządców lasów w zakresie urządzania, ochrony i zagospodarowania lasu, utrzymywania i powiększania zasobów i upraw leśnych, gospodarowania zwierzyną, pozyskiwania - z wyjątkiem skupu - drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia, zwierzyny oraz płodów runa leśnego, a także sprzedaż tych produktów w stanie nieprzerobionym. Dalej art. 3 cytowanej ustawy stanowi, że podstawę opodatkowania podatkiem leśnym stanowi **powierzchnia** lasu, wyrażona w hektarach, wynikająca z ewidencji gruntów i budynków

W świetle wyżej cytowanych przepisów opodatkowaniu podatkiem leśnym podlegają określone w ustawie lasy, z wyjątkiem lasów zajętych na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna. Wszystkie zatem lasy, gdzie prowadzona jest działalność leśna, objęte są podatkiem leśnym. Lasy zajęte na działalność inną niż leśna podlegają podatkowi od nieruchomości. Zgodnie z § 68 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454) lasy oznaczone są symbolem Ls.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287) podstawę wymiaru podatków stanowią dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków. O zakwalifikowaniu danego obszaru do kategorii "las" decydują organy prowadzące ewidencję gruntów. Nie może tego robić organ podatkowy. Jeżeli zatem dany grunt jest tam określony jako "Ls", powinien być opodatkowany podatkiem leśnym.

W przedmiotowej sprawie działki gruntu, które są przedmiotem umowy pomiędzy stroną a firmą „...” Sp. z o.o. są sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków Starostwa Powiatowego w Pisz jako użytki rolne oznaczone symbolem RV – czyli jako grunty orne klasy V. Zatem zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2006 r. Nr 136 poz.969 z późn.zm.) podlegają podatkowi rolnemu, pod warunkiem, że nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, innej niż działalność rolnicza. Na mocy art.12 ust. 1 pkt 1 tej ustawy użytki rolne klasy V, VI i VIz są zwolnione od podatku rolnego.

W związku z powyższym, stanowisko strony, iż cena sprzedaży jednostek pochłaniania jest bezpośrednim następstwem własności gruntu leśnego i prowadzenia na nim gospodarki leśnej jest niewłaściwe. W przedmiotowej sprawie strona nie jest właścicielem gruntu sklasyfikowanego w ewidencji gruntów i budynków jako Ls, ale użytku rolnego RV. Powołane przez stronę we wniosku urzędowe pisma dotyczą zagadnień związanych z podatkiem dochodowym. Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w sprawie dopłat wypowiedział się odnośnie podatku dochodowego a nie podatku rolnego. Również Pierwszy Urząd Skarbowy w Radomiu w przywołanym wyżej piśmie zajął stanowisko w sprawie podatku dochodowego i zaznaczył, że **może** mieć zastosowanie ustawa o podatku rolnym.

Ale to czy grunt podlega podatkowi rolnemu, czy nie jest uzależnione od tego jak jest on sklasyfikowany w ewidencji gruntów i budynków, która zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne stanowi podstawę wymiaru podatków.

Należy również dodać, że podatek leśny należy do grupy podatków majątkowych, a nie dochodowych.

Zatem mając powyższe na uwadze **dochód** (ze sprzedaży jednostek pochłaniania CO₂) nie podlega podatkowi leśnemu.

Pouczenia

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni po upływie terminu określonego w sposób poniżej za pośrednictwem Burmistrza Pisza.

Skargę, o której mowa wyżej można wnieść po:

1. Uprzednim wezwaniu Burmistrza Pisza w terminie 14 dni od dnia w którym wnioskodawca dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji – do usunięcia naruszenia prawa.
2. Doręczeniu ponownej odpowiedzi w tej sprawie Burmistrza Pisza; ponowna odpowiedź Burmistrza Pisza zostanie udzielona nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez niego wezwania.

W przypadku gdy organ podatkowy nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, skargę wnosi się w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.